

Kuten kansa on
hukassa ilman johtajaansa
on maailma
eksynyt ilman Jumalaansa

Jaettiin viisi leipää
jaettiin kaksi kalaa
se saakin riittää, sillä
ihmeidentekijä ei palaa

Aamu on
kuin pesä jonkin oudon linnun
hauraana korkealla
se keikkuu
latvassa lahon puun ja kylmän tuulen
riepoteltavana

En nukuta
lastani enää saduilla
kuuntelemme, kuinka
valloittajat marssivat kaduilla

Aatteen, uskonnon, rahan
nimissä kaiken pahan
saamme niellä, nielemme hevosen
ja sen nahan

Aamu on
kuin pesä jonkin oudon linnun
hauraana korkealla
se keikkuu
latvassa lahon puun ja kylmän tuulen
riepoteltavana
tai soitin
yön pimeydestä rakennettu
kielinään roudan hiukset
seiteistä aamukasteisista kasattu
soiden kuin kuoleman kielet

Tuonelan soitin soi
romuluinen kantele helisee
yö sakenee, ja pakenee
viimeiset valon säteet
kun kuolon kädet meitä hyväilee